

(999) “ पिडि संघाते ” (X-चुरादि:-1670. अक. सेट्. उभ.)

‘सङ्घाते पिण्डयेत् पिण्डेस्तत्रैव शपि पिण्डते ।’ (श्लो. 90) इति देवः ।
पिण्डकः-ण्डिका, पिपिण्डयिषकः-षिका, पिण्डकः-ण्डिका, पिपिण्डिषकः-
षिका, पेपिण्डकः-ण्डिका ; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि चौरादिकचिन्त-
यतिवत् (523) बोध्यानि । ^Aपिण्डितः ।

(1000) “ पिवि सेचने ” (I-भ्वादि:-588. सक. सेट्. पर.)

‘—सेवने’ इति केचित् ।
पिन्वकः-न्विक, पिन्वकः-न्विका, पिपिन्विषकः-षिका, पेपिन्वकः-न्विका ;
इत्यादीनि समस्तान्यपि रूपाणि भौवादिकजिन्वतिवत् (604) ज्ञेयानि ।
^Bपिन्वितम् ।

(1001) “ पिश अवयवे ” (VI-तुदादि:-1437. अक. सेट्. पर.)

मुचादिः । अवयवे=अवयवक्रियायामित्यर्थः । अयं दीपनायामपि
वर्तते । ‘त्वष्टा रूपाणि पिंशतु—’ ऋ. वे. (10-184-1), ‘नक्षत्रेभिः पितरो
द्यामपिंशन् ।’ ऋ. वे. (10-63-11) इत्यादिषु दीपनार्थे दर्शनात् ।
पेशकः-शिका, पेशकः-शिका, पिपिशिषकः-पिपेशिषकः-षिका,
पेपिशकः-शिका ; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिककैटतिवत् (190)
ज्ञेयानि । शतरि—¹पिंशन्-ती, इति रूपम् ।

(1002) “ पिष्ट सञ्चूर्णने ” (VII-रुधादि:-1452. सक. अनि. पर.)

सञ्चूर्णनम्=धान्यादीनां चूर्णीकरणम्, हिंसा च ।
पेषकः-षिका, पेषकः-षिका, ²पिपिक्षकः-क्षिका, पेपिषकः-षिका ;
पेष्टा-पेष्टी, पेषयिता-त्री, पिपिक्षिता-त्री, पेपिषिता-त्री ;

1. शतरि, तुदादित्वात् शप्रत्यये, ‘शे मुचादीनाम्’ (7-1-59) इति नुमि
रूपमेवम् ।

2. सञ्चन्ताण्वुलि, ‘हलन्ताच्च’ (1-2-10) इति सनः क्तिवे, ‘षढोः कः सि’
(8-2-41) इति षकारस्य ककारे, ‘इण्कोः’ (8-3-57) इति सकारस्य षत्वे च
रूपमेवम् । एवं सञ्चन्ते सर्वत्र ज्ञेयम् ।

A. ‘इत्थं वदत्यगुरजासिनि पिण्डितायस्स्थेमाऽथ रोषतमतिः प्रतिमल्लडेयी ।’

धा. का. 3. 32.

B. ‘विश्वेन्वितं सञ्चधुपिन्विताङ्गकं मिन्वन्तमुच्चैः कृषयैव निन्वकान् ।’ धा. का. 1. 75,